

Sbírka soudních rozhodnutí

Věci T-639/15 až T-666/15 a T-94/16

**Maria Psara a další
proti
Evropskému parlamentu**

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Evropský parlament – Útrata příspěvků poslanců Parlamentu – Odepření přístupu – Neexistující dokumenty – Osobní údaje – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Nezbytnost předání údajů – Konkrétní a individuální přezkum – Částečný přístup – Nadměrná administrativní zátěž – Povinnost uvést odůvodnění“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (pátého rozšířeného senátu) ze dne 25. září 2018

1. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Odepření přístupu k dokumentu z důvodu jeho neexistence nebo okolnosti, že tento není v držení dotyčného orgánu – Žádost o přístup k dokladům týkajícím se útraty příspěvků na všeobecné výdaje poslanci Evropského parlamentu – Dokumenty, které nemá Parlament v držení*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001; rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dnů 19. května a 9. července 2008, články 25 a 26)

2. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Omezení zásady přístupu k dokumentům – Existence dokumentů, na které se vztahuje žádost o přístup – Domněnka neexistence plynoucí z tvrzení dotyčného orgánu učiněného v tomto smyslu – Domněnka vyvratitelná na základě relevantních a shodujících se indicií*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001)

3. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení č. 45/2001 – Pojem „osobní údaje“ – Doklady o příspěvcích a výdajích vyplacených poslancům Evropského parlamentu – Zahrnutí – Spojitost osobních údajů s jinými veřejnými údaji – Neexistence vlivu*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 45/2001, čl. 2 písm. a)]

4. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Ochrana soukromí a osobnosti jednotlivce – Rozsah – Povinnost provést posouzení v souladu s unijními právními předpisy týkajícími se ochrany osobních údajů – Plná použitelnost ustanovení nařízení č. 45/2001 na jakoukoli žádost o přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 45/2002 a č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b)]

5. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení č. 45/2001 – Žádost o přístup k osobním údajům – Povinnost prokázat nezbytnost předání dotyčných údajů – Rozsah – Ověření dotčeným orgánem – Kritéria pro posouzení – Uplatnění obecně vymezených cílů týkajících se transparentnosti ze strany žadatele – Zamítnutí*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 45/2001, čl. 8 písm. b), a č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b)]

6. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Odepření přístupu – Povinnost orgánu provést konkrétní a individuální přezkum dokumentů – Možnost opřít se o obecné domněnky vztahující se k některým kategoriím dokumentů – Omezení*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)

7. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Povinnost poskytnout částečný přístup k údajům nezahrnutým do výjimek – Vyloučení povinnosti v případě nadměrné administrativní zátěže – Skrytí osobních údajů ve více než čtyřech milionech dokumentů – Odepření částečného přístupu – Připustnost*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 6)

8. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Odepření přístupu – Povinnost uvést odůvodnění – Rozsah – Nutnost odpovědět na všechny argumenty uplatněné v potvrzující žádosti o přístup – Neexistence*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)

1. Právo veřejnosti na přístup k dokumentům, jež je zakotveno v nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, se týká pouze dokumentů orgánů, které mají tyto skutečně k dispozici, a toto právo se nemůže vztahovat na dokumenty, které orgány nemají v držení nebo které neexistují.

Pokud jde o žádost o přístup k dokladům, jež podrobně uvádějí, jakým způsobem a v jakém okamžiku poslanci Parlamentu pro každý členský stát utratili v různých obdobích své příspěvky na všeobecné výdaje, z článků 25 a 26 rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, vyplývá, že tito poslanci pobírají měsíční paušální příspěvek, jehož výše je navíc známá veřejnosti, na základě jediné žádosti podané na začátku jejich mandátu. S ohledem na paušální povahu příspěvků na všeobecné výdaje nemá přitom Evropský parlament žádný doklad, jenž by z věcného či časového hlediska podrobně vykazoval používání výše uvedených příspěvků poslanci. Evropský parlament tudíž nemá k dispozici předmětné údaje, a není tedy s to zpřístupnit dokumenty požadované v tomto směru.

(viz body 27, 29–31)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 33–35)

3. Doklady, které má Parlament k dispozici a které se týkají příspěvků na cestovní výdaje a denních příspěvků, jež nutně identifikují každého dotyčného poslance Parlamentu, přinejmenším pro účely výplaty těchto příspěvků, představují dokumenty obsahující informace týkající se identifikovaných

fyzických osob ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů. Totéž platí pro dokumenty, které má Parlament k dispozici a které se týkají výdajů na parlamentní asistenci, jež nutně identifikují každého dotčeného poslance Parlamentu a jednotlivé příjemce těchto příspěvků, přinejmenším též pro účely výplaty těchto příspěvků.

V tomto ohledu nelze rozlišovat dotčené údaje podle toho, zda spadají do soukromé sféry nebo do sféry veřejné, neboť pojmy „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001 a údaje o soukromí nelze směšovat. Otázka, zda existuje riziko porušení legitimních zájmů poslanců Parlamentu, též nemůže ovlivnit kvalifikaci dotčených údajů jako osobních údajů. Stejně tak skutečnost, že údaje týkající se dotčených osob jsou úzce spjaty s veřejnými údaji o těchto osobách, zejména z důvodu, že jsou dostupné na internetových stránkách Parlamentu, pokud jde zejména o jména poslanců Parlamentu, neznamená, že tyto údaje již nemohou být kvalifikovány jako osobní údaje ve smyslu uvedeného ustanovení. Jinými slovy, kvalifikace dotčených údajů jako osobních údajů nemůže být vyloučena pouze proto, že tyto údaje souvisejí s jinými údaji, které jsou veřejné, a to bez ohledu na otázku, zda by zpřístupnění těchto údajů porušilo legitimní zájmy subjektů údajů.

(viz body 46–48, 50–53)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 65, 66)

5. V souvislosti s rozhodnutími, kterými určitý orgán zamítl žádost o přístup k informacím obsahujícím osobní údaje z důvodu, že se na ni vztahuje výjimka podle čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, vycházející z ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce, mohou být tyto údaje předány pouze tehdy, pokud jejich příjemce prokáže nezbytnost předání a neexistuje-li žádný důvod se domnívat, že by tento převod mohl poškodit legitimní zájmy subjektu údajů podle čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, které jsou orgány povinny respektovat, je-li jim předložena žádost o přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje.

Ze samotného znění čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 tedy vyplývá, že toto ustanovení podmiňuje předání osobních údajů splněním dvou kumulativních podmínek. V této souvislosti přísluší nejprve žadateli o předání údajů, aby prokázal jeho nezbytnost. Je-li tato nezbytnost prokázána, musí poté dotčený orgán ověřit, že není důvod domnívat se, že mohou být dotčeným předáním poškozeny legitimní zájmy subjektu údajů. Uvedené ustanovení tak vyžaduje, aby orgán, kterému byla žádost předložena, nejprve posoudil nezbytnost, a tedy přiměřenost předání osobních údajů s ohledem na cíl sledovaný žadatelem, přičemž splnění podmínky nezbytnosti stanovené v čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001, která musí být vykládána striktně, implikuje pro žadatele povinnost prokázat, že předání osobních údajů je nejvhodnějším opatřením z opatření, která by mohla být přijata k dosažení cíle sledovaného žadatelem, a že je tomuto cíli přiměřené, což vyžaduje, aby žadatel uvedl výslovné a legitimní odůvodnění v tomto smyslu.

V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud je k prokázání nezbytnosti předání dotčených údajů odkazováno na různé cíle, jako např. cíle spočívající v zajištění práva veřejnosti na informace a transparentnost, jež jsou formulovány příliš široce a obecně, nelze dotčenému orgánu vytýkat, že z takovýchto cílů nevyvodil, že byla implicitně prokázána nezbytnost předání uvedených osobních údajů. Opačný závěr by v zásadě zavazoval dotčený orgán k tomu, aby z obecných tvrzení ohledně veřejného zájmu na zpřístupnění osobních údajů vyvodil, že je implicitně prokázána nezbytnost předání těchto údajů. Kromě toho ochota nastolit veřejnou diskusi nestačí k prokázání nezbytnosti

předání osobních údajů, neboť takovýto argument je spojen pouze s cílem sledovaným v žádosti o přístup k dokumentům. Cíli transparentnosti nelze přiznat automatickou přednost před právem na ochranu osobních údajů.

(viz body 69–76, 90, 91)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 102–105)

7. Nelze důvodně zpochybnit, že by skrytí veškerých osobních údajů ve více než čtyřech milionech dokumentů znamenalo nadměrnou administrativní zátěž, která by odůvodňovala odepření částečného přístupu k předmětným dokumentům podle čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

(viz body 127, 129)

8. Pokud jde o rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentům, nelze dotyčnému orgánu důvodně vytýkat, že porušil povinnost uvést odůvodnění proto, že tento orgán neodpověděl v uvedeném rozhodnutí na všechny argumenty, které žadatel uplatnil v rámci své potvrzující žádosti o přístup. Povinnost uvést odůvodnění totiž neznámá, že dotyčný orgán musí odpovědět na každý argument uplatněný během řízení, jež předcházelo přijetí konečného rozhodnutí.

(viz body 133, 134)